

הגברת מאחרי ההנפקה של גינדי

עם יציאתה של חברת אברהם גינדי לבורסה, מינתה הנהלת החברה את הגב' יהודית להב לתפקיד מזכיר החברה. יהודית להב מילאה בחברה תפקידים ניהוליים ובשנה האחרונה שימשה כעוזר למנכ"ל החברה.

כעבור שבוע הופיע בעיתון המטכ"ל, במחנה, כתבת גדולה על ביתן 19. היא שיבחה וקילסה את הרמטכ"ל, ייגאל ידין, העושה ימים ולילות למען הנכים. רק מאחרת היום הותר לנו לפרסם את הכתבה שלנו, כך שהופיעה אחרי כתבת במחנה. למרנו באותן פרשות משהו על אופיו המורכב של ידין (ראה עמודים 8-9). הוא היה — לצד מעלותיו — אדם יהיר, רגיש מעין כמוהו לתרמיתו, ולא כליכך חכם.

אלוהים לשילטון בחרתנו

אחרי התפטרותו מתפקיד הרמטכ"ל, בעיקבות סיכסוך עם שר הביטחון דויד בן-גוריון, מיעטנו להקריש לו תשומת-לב. שמו הוזכר בכתבה של העולם הזה, (28.6.56) שחשפה לראשונה את קיומה של קבוצת-צעירים שהתארגנה מאחורי גבו הרחב של בן-גוריון, ושוממה להפעיל בארץ מישטר מסוג חדש. עם קבוצה זו נמנו, כפי שכתבנו אז, שימרון פרס, שהיה מנכ"ל משרד הביטחון; אהוד אבריאלי, שפעל במיסגרת משרד החוץ; ייגאל ידין, שעסק במרע; ועוד. לא הוזכרו את דמותיהם: הרמטכ"ל דאז, משה דיין, הצנוורה פסלה את שמו. כתבה זו חותה מראש את המאורעות שהסעירו את הארץ בעשר השנים שלאחר מכן: מיבצע סיני, פרשת-לבון, ההתנגשות בין מפא"י ובן-גוריון, הקמת רפ"י.

עצם חשיפתה מעל עמודי העולם הזה, כטרם עת, קיצצה את כנפיה של החבורה. לא לשווא הגדיר אחד מחבריה החשובים ביותר, הממונה על שרותי הביטחון, איסר הראל, את העולם הזה כסיפרו כמאוייב מס' 1 של המישטר.

ידין לא הצטרף בסופו של דבר לרפ"י, ונשאר בצד. מדי פעם הזכירו את שמו כמועמד לתפקידים רמים. כך, למשל, בימי-החרדה ערב מילחמת ששת-הימים, הוזכר שמו כמועמד לתפקיד ראש-הממשלה ו/או שר הביטחון, שיושיע את המדינה.

חיכוכו תמיד למישטר רעיונות כאלה, כי היתה לנו הערכה מפוכחת יותר לגבי האיש. לכן, כאשר קם ידין והקים את ד"ש, היה העולם הזה העיתון היחיד במדינה שחזה מראש את התוצאות. מי שיעלעל כיום בגליונות העולם הזה מאותה התקופה, עשוי להתרשם שכתבו אותם נביאים.

נהג, למשל, הכתבה הראשונה בסדרה על ר"ש («אלוהים לשילטון בחרתנו») שהופיעה בעולם הזה (2.3.77) — חודשים וחצי לפני בחירות «המהפך».

כתב אז העולם הזה:

הדבר חייב להיאמר כבר, בצורה חדה ונוקבת, כי הוא כנפש המדינה: אין שום דבר ב"מצעה" של ר"ש, כסיגנונה, בהרכבה ובוהות מנהיגיה, המונע ממנה להצטרף מחר לקואליציה עם הליכוד והמפלגות הרתיות.

הדבר סביר לא פחות מאשר האפשרות של הצטרפות לקואליציה עם המערך. כפי שישתברר בהמשך סדרה זו, הוא סביר עוד יותר.

זורו, זורע, הפטרון של גוש-אמונים, חסיד ארץ-ישראל השלמה והגורם ל"יום הארמה" העקוב-מרם, אמר זאת השבוע בפה-מלא. הוא פסל לחלוטין את הרעיון של הליכה עם המערך.

אמנון רובינשטיין, איש הימין בכל רמ"ח אבריו, שהקים בשעתו את תנועת-שינוי במגמה מוצהרת להקים אלטרנטיבה ימנית, אומנם אמר השבוע שהוא רוצה להרכיב את הממשלה בעצמו. אבל הוא הוסיף ואמר באותה נשימה עצמה כי המטרה העיקרית של ר"ש היא להוריד את המערך מן השלטון. נובע מכך כי בין שתי האלטרנטיבות המעשיות, הוא יבחר באלטרנטיבה של קואליציה עם הימין.

וזהו הסכנה האמיתית, הנובעת מתנועת ר"ש: שהיא תקח בטענות-שווא קולות מן המערך ומן המרכז ותיצור בפעם הראשונה בתולדות המדינה אפשרות ריאלית של שילטון ימני.

אפילו תשיג ר"ש רק עשרה מנדטים, יכול להיות בכך די כדי ליצור רוב יציב לקואליציה שתכלול את הליכוד ואת כל המפלגות הרתיות. מיפלגות אלה זכו, בבחירות האחרונות, ב-54 מנדטים. אם תקח ר"ש לפחות שיבעה מנדטים מהמערך, ל"ע ור"צ — ייווצר רוב לקואליציה כזאת.

מה תהיה דמותה? לכל אדם שוחר-שלום, בעל גישה הומאנית וליברלית, יהיה זה מישטר של סיט. ענייני החוץ, השלום והמילחמה יהיו מסורים בו כירי מנחם בגין. ענייני-הפנים יהיו מסורים בידי המפלגות הרתיות. ענייני הכלכלה יהיו מסורים בידי האנשים העומרים מאחורי ר"ש — ועל כך עוד ידובר בהמשך הדברים.

אין שמץ של ספק שקואליציה כזאת תוכל לקום, אם חלוקת המנדטים ככנסת התשיעית תאפשר זאת. כלומר: אם לא יהיה בירי סיעות-השלום הכוח למנוע זאת.

איגאל ידין

יחסינו עם ייגאל ידין עברו במשך השנים תהפוכות רבות.

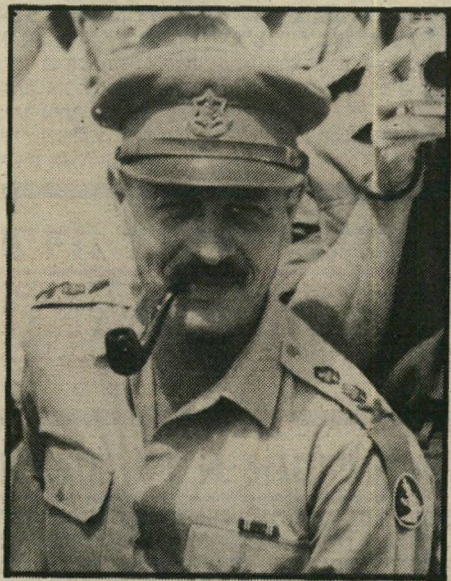
כחייל במילחמת-העצמאות, הערצתי את ידין. הוא נחשב בעינינו כקצין-מיבצעים מצטיין. בוויכוח ההיסטורי בין אסקולת-הפלמ"ח ואסקולת הצבא הבריטי, שהסעיר אותנו בימי המלחמה, הוא צידר — כמו כמעט כל החיילים הקרביים — באסקולת-הפלמ"ח. כמי שלחם בלטרון, הערצתי אותו גם על שום התנגדותו להתקפה על אתר זה.

ההתנגשות בינינו החלה מייד אחרי שקיבלתי לידו את ערכת העולם הזה, באפריל 1950.

היינו אז במערכת קבוצה של חיילים קרביים ששוחררו לא-מכבד מצה"ל. צה"ל היה יקר לנו, אך הוא לא היה בעינינו פרה קרושה, כפי שהיה אז בעיני כל העיתונאים האחרים, שעורכים היו קשישים מאירופה. היו לנו זיכרונות טריים, וסברנו כי אין זו רק זכותנו, אלא גם חובתנו, למתוח ביקורת על צה"ל.

החלטנו להעמיד בספק את שרות-החובה של הבנות בצה"ל. כתבנו על כך כתבה וצילמנו תצלומים, שהראו את ביובו זמנן של הבנות, המשמשות כקישוט במישרי צה"ל והמגנצולות לעבודות-יעור בלתי-נחוצות.

הגשנו את הכתבה לצנוורה, וזו העבירה אותה לרמטכ"ל, ייגאל ידין. זאת היתה שערוריה לשלעצמה.

רביאלוף ידין

לכן המשכיל בעת ההיא יידום!

ידין שלח אליי את רוכב צה"ל, משה («מויש») פרלמן, וזה הודיע לי חד וחלק: אם נפרסם את הכתבה, יכריז צה"ל מלחמה עלינו.

מובן שלא נכנענו, והכתבה פורסמה (העולם הזה 29.6.50). עוד באותו יום ביטל צה"ל את ההזמנה השבועית לעותקי העולם הזה, שהיו מחולקים עד אז לחיילי צה"ל מדי שבוע. ידין, כמו הגנרל הבריטי סר אוולין באקר, החליט שיש לפגוע ביהודים במקום הכואב להם, כניסם. ואכן, הדבר גרם לנו לנוק כספי כבר.

אגב, החרם הזה על העולם הזה לא התבטל עם התפטרותו של ידין. הוא נמשך עד עצם היום הזה — דבר המלמד הרבה על אופיה של הרמוקרטיה הישראלית.

ההתנגשות השניה שלנו עם ידין באה זמן קצר לאחר מכן. בתל-השומר (או תל-ליטווינסקי) היתה מחלוקה לנכיצה ל"משותקי-אברים" — ביתן 19 הנודע. באחד הימים הזמינו אותנו הנכים באופן בהול. הם שטחו לפנינו סיפור מוזעזע על הונחתם בידי שילטונות צה"ל. בכתבה הוזכר גם שמו של ידין.

כחיילים קרביים אך אתמול, ראינו חובה לעצמנו לשמש פה לחברינו האומללים. כתבנו כתבה גדולה על ביתן 19, ושלחנו אותה לצנוורה. ושוב חזרה השערוריה.

צנוורה, «עכבה» את פירסום הכתבה. מכיוון שהיה מאוחר מדי להחליפה בכתבה אחרת, הופיע באותו שבוע גליון העולם הזה (11.1.51) כשאחד מעמודיו ריק, מלבד הסיסמה התנ"כית מספר עמוס: «לכן המשכיל בעת ההיא יידום!»

היפנוזה

דרך טבעית להשתחרר מבעיות

- ★ הרזיה
- ★ בטחון עצמי
- ★ שינוי התדמית
- ★ העצמית
- ★ מין
- ★ ריכוז וזיכרון

03*737634

שולה

ציפורניים מלאכותיות
בשיטה אמריקאית
חזקות באחריות
וכן השתלת ריסים
ת"א, המלך גורג 89

טלפונים:
284919
295318

השתלת ציפורניים

בית-ספר "אורלי"

לספרות גברים ונשים
ת"א, רחוב המלך גורג 89
טל' 284919, 295318 (03)

מודיע

נפתחים קורסים
לספרות וקוסמטיקה
גברים ונשים לחודש ימים

מחירי הזמנות ללקוחות:

★ צבע	700 ש'	★ תסרוקת	250 ש'
★ תספורת	250 ש'	★ סלסול	2000 ש'
★ החלקה	2000 ש'	★ פסים	2000 ש'

— המחירים לפי אורך השיער —

א.א.א.א.